

ogsaa var Medlem af Underudvalget, sagde, at i Underudvalget kom vi til det Resultat, at det var umuligt at faa et saadant Forslag fremsat og at arbejde for den Tanke, passer det, saa vidt jeg ved, slet ikke, thi der var ingen, medmindre det var ham, der var inde paa den Tanke, at det var umuligt, og det er ikke udtalt fra anden Side, at det var umuligt. Og naar man læser den lille Beretning, som blev afgiven til Udvalget, staar der jo der, at der er et Mindretal, som finder, at det ikke er umuligt, men baade betimeligt og netop gennemførligt endnu, og dette Mindretal mener fremdeles, at det er det, og bebuder jo ogsaa og haaber, at der mellem anden og tredie Behandling skal blive stillet Forslag derom. Og netop fordi jeg tilhører dette Mindretal, er jeg bleven bestyrket i det, da det er saa let, som det er sagt fra forskellige Sider, at fremsætte Forslag, og da det er blevet sagt, at det har ikke saa stor Betydning, om vi slaa ned det ene eller det andet Sted, og om vi tage det ene eller det andet som Værdimaaler; det kan passe altsammen, og passer det ikke, kunne vi forlade det og faa noget andet. Ja, jeg sagde noget i den Retning, men jeg udtalte mig neppe saa frit. Jeg sagde, det havde efter min Mening ikke saa forfærdelig meget at betyde, om vi i nogle Grupper skulde gribe fejl, thi saa kunde det blive ændret. Men jeg har ikke tænkt mig, at det skulde være i den Grad let, som det er bleven udtalt, men netop gennem de Udtalelser, som nu ere faldne i Aften, er jeg bleven stærkt bestyrket i den Tro, at vi netop ville faa noget i Retning af en Værdimaaler knyttet sammen med vore Lønningslove, og skulde det ikke kunne lykkes, mener jeg, som det ogsaa er bleven antydet, at der kunde sættes noget ind i Loven om, at vi — saaledes som det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) udtalte først i Aftenmødet — kunde faa en Paragraf sat ind i Lovén, som fastslaar, at der skulde fastsættes en Værdimaaler efter visse bestemte Regler. Jeg tænker mig, at Priserne i et eller nogle bestemte Aar skulle lægges til Grund, og jeg haaber som sagt — jeg skal, saa vidt jeg formaar, yde min Bistand dertil — at vi i alt Fald kunne faa Forslag frem endnu til tredie Behandling.

Ordføreren (Blem): Ja, det glæder mig, at den ærede Formand for Underudvalget har faaet lysere Haab om dette Forslags Gennemførelse. At han ikke før har kendt min Stilling til Forslaget, forstaar jeg ikke, thi jeg var med at vælge Underudvalg med den Opgave, at det skulde stille et saadant Forslag, og da det ikke kom med noget Forslag — jeg maatte vente nogle Dage med Betænkningen, fordi det ikke var kommet paa Grund af, at Formanden var syg en otte Dages Tid, hvilket jo er en gyldig Grund — har jeg ikke haft Anledning til at tage Standpunkt til et saadant Forslag. Men jeg beklager, at Underudvalget, som har slidt 4 Maaneder i sit Ansigts Sved, ikke har kunnet frembringe et større Resultat end det, der staar i Betænkningen. Jeg har givet en Antydning af, at jeg mener, at man kunde i nogle faa Grupper samle Hovedudgiftsposterne for Tjenestemændene og give en Slags Normalværdimaaler, som kunde stige og falde i Forhold til Tjenestemændenes Udgifter til Livsformødenhederne. Men jeg er i øvrigt glad ved denne Diskussion, thi ganske vist tror jeg ikke paa, at vi i Lønningsudvalget inden tredie Behandling kunne faa formuleret en saadan Ændring paa tilfredsstillende Maade, men jeg tror derimod, at vi snarere — saaledes som det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) sagde, og saaledes som det ogsaa blev antydet af det ærede statistiske Medlem, der gav sin Tilslutning til en lignende Tanke — senere kunne faa en saadan Normalværdimaaler, selvfølgelig ikke alene for denne Lønningslov, men for samtlige Lønningslove for Tjenestemændene i dette Land, og saa maa man jo have et Forslag, der blev en Slags Generalnævner for dem alle sammen, og det maatte ogsaa kunne faas ad Aare og træde i Kraft for dem allesammen.

Saa har jeg blot et Par Ord at sige til det ærede Medlem fra Nykøbing (Valdemar Olsen) angaaende min Beregning med Hensyn til Underassistenterne. Jeg har fra Administrationen faaet opgivet, at efter det fyldte 17de Aar have de tjent 1 Aar, efter det fyldte 18de Aar 2 Aar, efter det fyldte 19de Aar 3 Aar, efter det fyldte 20de Aar 4 Aar og efter det fyldte 21de Aar 5 Aar; og naar de gaa ind i det 22de Aar, blive de Underassistenter, og det